

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Magdaleny Ježkové a soudců JUDr. Jany Kábrtové a Mgr. Tomáše Blažka ve věci

žalobce: **UNIBOARD s. r. o.**, IČ 25974165
Akademika Heyrovského 1178/6, 500 03 Hradec Králové
zastoupený JUDr. Ing. Davidem Zdeňkem, advokátem
Hradební 856/10, 500 03 Hradec Králové

proti
žalovanému: **Krajský úřad Královéhradeckého kraje**
Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. ledna 2021, č. j. KUKHK-4539/DS/2021-2 (Ma),

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou podanou včas u Krajského soudu v Hradci Králové dne 19. 3. 2021 domáhal zrušení rozhodnutí Krajského úřadu Královéhradeckého kraje (dále jen „žalovaný“ nebo „správní orgán II. stupně“) ze dne 28. 1. 2021, č. j. KUKHK-4539/DS/2021-2 (Ma), kterým bylo odvolání žalobce zamítnuto a rozhodnutí Magistrátu

města Hradec Králové (dále jen „správní orgán I. stupně“) ze dne 2. 12. 2020, sp. zn. SZ MMHK/103263/2018 OD2/JC MMHK/192325/2020, potvrzeno. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl žalobce shledán vinným z přestupků dle § 42b odst. 1 písm. e) zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pozemních komunikacích“), za což mu byla uložena pokuta ve výši 24 000 Kč a povinnost k úhradě nákladů správního řízení ve výši 1 000 Kč.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce předně namítl, že nebylo zákonem stanoveným způsobem prokázáno, že by reklamní zařízení, o jejichž umístění bylo přestupkové řízení vedeno, v silničním ochranném pásmu v době účinnosti § 42b odst. 1 písm. e) a § 31 zákona o pozemních komunikacích zřídil nebo provozoval. K tomu žalobce ve správním řízení doložil smlouvu, ze které je patrné, že ve čtyřech ze šesti případů byla provozovatelem reklamních zařízení společnost ALPHA HOLDING s. r. o.
3. Dle žalobce tak osoba zřizovatele a provozovatele reklamních zařízení nebyla v řízení postavena na jisto, přičemž není primární povinností žalobce toto břemeno unést. Jestliže žalovaný uvádí, že se nabízí logická otázka, kdo v určitém časovém úseku je nebo byl vlastníkem reklamních zařízení s ohledem na podmínky a účinnost určité nájemní smlouvy nebo namítá, že žalobce v minulosti nereagoval na výzvy správních orgánů a sám domnělého vlastníka příslušného reklamního zařízení neoznačil nebo explicitně neuvedl, že není vlastníkem (zejména proto, že byl pasivní), v žádném případě tyto skutečnosti dle žalobce neimplikují závěr, že vlastníkem - resp. zřizovatelem a provozovatelem reklamního zařízení - byl v inkriminované době sám žalobce. Stejně tak skutečnost, že určité reklamní zařízení zobrazuje reklamu na služby konkrétního subjektu, nezakládá vlastnictví tohoto subjektu ve vztahu k reklamnímu zařízení.
4. Žalobce rovněž konstatoval, že je patrné, že jako podnikatel v oboru reklamních služeb a marketingu využíval reklamní zařízení jiných subjektů jako nájemce nebo podnájemce. Je zřejmé i to, že neexistuje doklad o žalobcem provedené instalaci předmětných reklamních zařízení na místo žalobcem. Nanejvýš mohlo být prokázáno provozování reklamních zařízení v konkrétním období žalobcem, nicméně ani toto důkazní břemeno správní orgán I. stupně neunesl. Žalobce se proto s právním názorem neztotožnil.
5. Závěrem žalobce namítl, že výše sankce nebyla řádně odůvodněna.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

6. K námitce neprokázání, že by v předmětných obdobích byl žalobce vlastníkem reklamních zařízení, resp. je provozoval či zřídil, žalovaný uvedl, že prakticky totožné námitky byly vzneseny již v odvolacím řízení, proto odkázal na její vypořádání. Odkaz na smlouvu s ALPHA HOLDING s. r. o. je zjevnou obstrukcí, neboť tato společnost byla vymazána z obchodního rejstříku již v roce 2009. Správními orgány byly shromážděny důkazy, které svědčí o tom, že předmětného jednání se dopustil žalobce. Takovým podkladem zpravidla nebude prohlášení provozovatele reklamního zařízení, že toto provozuje on a není reálně možné uvedené zjistit za pomoci jiných přímých důkazů a to jednak s ohledem na limity dané právní úpravou, jednak s ohledem na snadnou možnost nakládání s vlastnickým právem a odvozenými právy k reklamním zařízením coby věcem movitým. Pakliže by existence takových podkladů byla nezbytnou podmínkou pro prokázání provozování reklamního zařízení, nebylo by možné

postihnout prakticky žádný přestupek spojený s reklamními zařízeními a pozemními komunikacemi. Proto již ve výzvách k odstranění reklamních zařízení, které žalovaný žalobci zaslal, bylo uvedeno (za použití analogie k § 52 věty první zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“)): *„Pokud nejste vlastníkem reklamního zařízení (a toliko užíváte na základě soukromoprávního ujednání aktivní reklamní plochu), pak ve vlastním zájmu v uvedené době (5 pracovních dnů) sdělte tuto skutečnost Krajskému úřadu Královéhradeckého kraje a podpořte své tvrzení podkladem, ze kterého je možné zjistit vlastníka reklamního zařízení (např. nájemní smlouva apod.).“* Žalobce tak však od roku 2018 do dne podání této repliky neučinil. K této problematice žalovaný odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 45/2013-37, dle kterého: *„(...)primárně sice v přestupkovém řízení spočívá důkazní břemeno na správním orgánu (řízení vychází ze zásady oficiality), avšak pokud je tvrzením obviněného z přestupku některý z důkazů zpochybněn, přesouvá se důkazní břemeno na jeho stranu a je pouze na něm, aby svá tvrzení prokázal“*. K nepřímým důkazům se Nejvyšší správní soud vyjádřil rovněž v rozsudku ze dne 22. 5. 2014, č. j. 7 As 50/2014-43.

7. Co do námitky nedostatečného odůvodnění výše sankce odkázal žalovaný na odůvodnění obou správních rozhodnutí.
8. Žalobu navrhl zamítnout.

IV. Posouzení věci krajským soudem

9. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního, zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.). Věc rozhodl bez nařízení jednání při splnění podmínek dle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodnutí žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.
10. Z obsahu správního spisu plyne, že po proběhlém správním řízení bylo dne 2. 12. 2020 bylo správním orgánem I. stupně vydáno rozhodnutí, kterým byl žalobce shledán vinným ze šesti přestupků dle § 42b odst. 1 písm. e) zákona o pozemních komunikacích, kterých se měl dopustit umístěním reklamních zařízení v rozporu se zákonem. Tímto jednáním došlo dle názoru správního orgánu k porušení § 31 odst. 1 citovaného zákona. Za uvedené přestupky byla žalobci uložena pokuta ve výši 24 000 Kč a povinnost k náhradě nákladů ve výši 1 000 Kč. Podané odvolání žalovaný zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
11. Krajský soud konstatuje, že neshledal žádnou z uplatněných námitek za důvodnou. Vycházel přitom z jednotlivých ustanovení zákona o pozemních komunikacích.
12. Dle § 42b odst. 1 písm. e) této právní úpravy se právnická osoba dopustí přestupku tím, že: *„v rozporu s § 31 zřizuje nebo provozuje reklamní zařízení v silničním ochranném pásmu bez povolení podle § 31 odst. 1 nebo nedodrží podmínky tohoto povolení“*.
13. Ustanovení § 31 odst. 1 citovaného zákona stanovuje: *„Zřízení a provozování reklamního zařízení v silničním ochranném pásmu podléhá povolení.“*
14. Krajský soud ze správního spisu ověřil, že správní orgán u přestupku označeného v rozhodnutí správního orgánu I. stupně pod výrokem:

- I. vyzval vlastníka pozemku p. č. 1514/9 v katastrálním území Pražské Předměstí, obec Hradec Králové, Českou republiku, ke sdělení vlastníka reklamního zařízení, které je na specifikovaném pozemku umístěno. Státní pozemkový úřad, jakožto ve věci příslušná organizační složka státu, k výzvě uvedl, že vlastníkem reklamního zařízení je žalobce, přičemž toto je umístěno na předmětném pozemku bez jeho vědomí. Současně doložil výzvu k neprodlenému odstranění reklamního zařízení, kterou žalobci adresoval dne 4. 5. 2018. Ve správním spise byla k tomuto přestupku rovněž přiložena smlouva o nájmu reklamních zařízení, uzavřená mezi žalobcem (pronajímatelem reklamního panelu) a společností Koupelny JaS s. r. o. (nájemcem). Tyto podklady byly dále doplněny fotografiemi daného reklamního zařízení a snímky ze Street view, datované od června 2011 do září 2018, které svědčí o umístění reklamního panelu.
- II. vyzval vlastníka pozemku p. č. 1514/13 v katastrálním území Pražské Předměstí, obec Hradec Králové, MUDr. L. K. (jak bylo prokázáno z výpisu z katastru nemovitostí), ke sdělení vlastníka reklamního zařízení, které je na specifikovaném pozemku umístěno. Ten k výzvě uvedl, že vlastníkem reklamního zařízení je žalobce. Posléze doložil výpis z účtu, ze kterého je patrné, že došlo k zaslání částky 3 000 Kč ze strany žalobce. Tyto podklady byly dále doplněny fotografiemi daného reklamního zařízení a snímky ze Street view, datované od září 2011 do září 2018, které svědčí o umístění reklamního panelu.
- III. vyzval vlastníka pozemku p. č. 1514/16 v katastrálním území Pražské Předměstí, obec Hradec Králové, Ing. P. H. (jak bylo prokázáno z výpisu z katastru nemovitostí), ke sdělení vlastníka reklamního zařízení, které je na specifikovaném pozemku umístěno. Ta k výzvě uvedla, že vlastníkem reklamního zařízení je žalobce, se kterým uzavřel smlouvu o nájmu, účinnou ke dni 1. 3. 2012, její právní předchůdce Ing. F. K. Vedle smlouvy byly podklady pro rozhodnutí dále doplněny o fotografie daného reklamního zařízení a snímky ze Street view, datované od května 2017 do září 2018, které svědčí o umístění reklamního panelu.
- IV. vyzval společnost AgE – reklamní agentura s. r. o. k odstranění reklamního zařízení umístěného na pozemku p. č. 1557/6 v katastrálním území Pražské Předměstí, obec Hradec Králové. Ta k výzvě sdělila, že tuto plochu má pronajatou od žalobce a doložila smlouvu o nájmu reklamního zařízení mezi ní a žalobcem. Vedle smlouvy byly podklady pro rozhodnutí dále doplněny o fotografie daného reklamního zařízení a snímky ze Street view, datované od června 2011 do července 2017, které svědčí o umístění reklamního panelu.
- V. vyzval společnost MÉDEA a. s. k odstranění reklamního zařízení umístěného na pozemku p. č. 569/40 v katastrálním území Březhrad, obec Hradec Králové. Ta k výzvě sdělila, že tuto plochu má pronajatou od žalobce a doložila smlouvu o nájmu reklamního zařízení mezi ní a žalobcem, účinnou v letech 2013 – 2014. Od roku 2015 byla smlouva uzavírána ústně dle podmínek původní písemné smlouvy, kdy toto tvrzení bylo podepřeno objednávkovým listem a screenem z interního systému společnosti MÉDEA a. s. Vedle zmíněného byly podklady pro rozhodnutí dále doplněny o fotografie daného reklamního zařízení a snímek ze Street view, datovaný do července 2017, který svědčí o umístění reklamního panelu.
- VI. vyzval vlastníky pozemku p. č. 263/3 v katastrálním území Urbanice u Praskačky, obec Urbanice, M. P. a R. P. (jak bylo prokázáno z výpisu z katastru nemovitostí), ke sdělení

vlastníka reklamního zařízení, které je na specifikovaném pozemku umístěno. R. P. k výzvě uvedl, že vlastníkem je žalobce, se kterým má uzavřenou smlouvu o nájmu. Vedle smlouvy byly podklady pro rozhodnutí dále doplněny o fotografie daného reklamního zařízení a snímky ze Street view, datované od července 2011 do června 2017, které svědčí o umístění reklamního panelu.

15. V návaznosti na uvedená zjištění byl žalobce následně vyzván k odstranění nepovoleného reklamního zařízení s poučením o možnosti sdělit ve lhůtě 5 pracovních dnů skutečného vlastníka. Ve správním řízení, které bylo vedeno před správním orgánem I. stupně, však žalobce nikterak nereagoval. Při ústním jednání se jednatel žalobce omezil pouze na tvrzení, že žalobce není vlastníkem předmětných reklamních zařízení. Dle krajského soudu důkazy, na kterých byla založena teze správního orgánu I. stupně, že vlastníkem reklamních zařízení je právě žalobce, tento nijak nezpochybnil, resp. nedoložil ničeho, co by mohlo podklady pro vydání správního rozhodnutí zpochybnit.
16. S podaným odvoláním následně žalobce předložil nájemní smlouvu se společností ALPHA HOLDING s. r. o. Jak nicméně krajský soud seznal z podkladů založených ve správním spisu, tato společnost byla vymazána z obchodního rejstříku již ke dni 13. 6. 2009. S ohledem na výše uvedené krajský soud uzavírá, že žalovaný, resp. správní orgán I. stupně, postavili najisto, že vlastníkem, který provozuje dotčená reklamní zařízení, byl žalobce.
17. K druhé žalobní námitce o nedostatečnosti odůvodnění trestu, která byla pouze obecného charakteru, odkazuje krajský soud na str. 6 – 7 rozhodnutí správního orgánu I. stupně a na bod II. napadeného rozhodnutí, přičemž konstatuje, že se s názorem žalovaného ztotožňuje. Je pravdou, že se správní orgán I. stupně nedostatečně zabýval otázkou benefitů z nelegální činnosti na straně žalobce, nicméně tato okolnost nemůže sama o sobě vést ke zrušení rozhodnutí. V ostatních aspektech nelze odůvodnění prvostupňového rozhodnutí ničeho vytknout. Připomenout je třeba i to, že pokuta byla uložena při dolní hranici zákonné sazby. Ani tato námitka tak nebyla shledána jako důvodná.

V. Závěr a náklady řízení

18. Krajský soud z výše uvedených důvodů shledal, že námitky uplatněné žalobcem jsou nedůvodné. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu dle § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů, neboť ve věci neměl úspěch; žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 25. srpna 2021

JUDr. Magdalena Ježková v. r.
předsedkyně senátu